

[Landbrugsministeren.]

Veje. Den Venlighed, jeg fandt i det ærede Medlems Udtalelser forleden, er altsaa nu helt bortdunstet. Hvad der har gjort det, ved jeg ikke, men jeg beklager det i høj Grad.

Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Hvorledes vil Partiet Venstre, der nu afviser Etableringslaan og ikke vil anvise, hvordan man skal hjælpe de paagældende paa anden Maade, forsvare, at de i Fjor gik med til Etableringslaan og bevilgede Penge til Etableringslaan til Sønderjyder? Det kan vel ikke være, fordi det ærede Medlem er valgt i Sønderjylland? Jeg ser vel, at det ærede Medlem i sin Tale forleden — det staar Sp. 1949 — anførte som Forsvar for, at man var gaet med til Etableringslaan, at man havde tænkt paa de Gaardmandssønner, der gik hjemme i Bedriften og hjalp Fader og Moder uden at faa Løn. Men det er dog vel ikke Meningen, at det fortrinnsvis eller udelukkende skal være Gaardmandssønner, der skulde have Etableringslaan, medens Husmandssønner, Landarbejdersønner og Haandværkersønner var udelukkede derfra? Jeg er jo blevet noget betænkelig ved den Venlighed, det ærede Medlem udtrykte forleden, og som er bortvejret nu i Dag. Naar det ærede Medlem udtaler, at det er Gaardmandssønner, han tænker paa, er han saa langt ude, at jeg har ondt ved at følge ham.

Det ærede Medlem sagde til sidst, at man maatte fastholde, at der skulde være Lighed mellem de to Udstykningsformer, som de nu havde opstillet. Deroverfor vil jeg sige, som jeg udtalte i Gaar, at vi foreslaar jo netop nøjagtig den samme Lighed, som nu har været gældende i 7—8 Aar, og som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i sin Tid gik saa stærkt ind for, idet han sagde, at nu var der opnaaet den økonomiske Lighed, som det var muligt at opnaa. Og ikke alene det, men det ærede Medlem tilføjede den Gang som Minister: Og som der skal være, for der skal være en Forskel mellem dem, der køber Jorden og skal forrente den Pris, der betales for den, og dem, der faar Jorden efter 4. Oktober-Loven og maa betale Renter af den til enhver Tid gældende Jordværdi.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich holdt jo nu en ikke kort Tale, men i Forhold til den forleden var den dog ikke lang, og man maa sige, at der var ikke saa lidt i Talen, som var Gentagelser af det forleden. Jeg vil derfor forskaane de ærede Medlemmer for Gentagelse af de Svar, jeg har givet tidligere. Men der er et Moment, som det ærede Medlem fremdrog i sin Tale,

som ikke har været fremme tidligere, og det vil jeg gerne gøre en Bemærkning om.

Det ærede Medlem udtalte, at han vilde være villig til, ikke saadan som det ærede Medlem Hr. Clausager citerede, at tage Jorden fra dem, der drev den daarligt, men være med til at forbyde, at de driver Jorden saa daarligt. Det ærede Medlem sagde, at han vilde være med til at udstede et saadant Forbud, men jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvordan han vil haandhæve det. Hvis nu de Mennesker nægter at holde sig det efterretteligt, hvad vil han saa gøre ved dem? Vil han sætte dem ind paa Tvangsarbejdsanstalter, eller hvad har han tænkt sig? og hvordan vil det saa gaa med Jorden, hvis han sætter de paagældende ind? eller hvordan har han tænkt sig, man skulde optræde?

Skal man tage Jorden fra dem, ja, saa maa det formodentlig være ved Ekspropriation. Eller vil man tage Jorden fra dem uden Ekspropriation, uden at betale dem for den? Saa er man jo i alt Fald meget værre, end vi er, der har tænkt os, at naar man driver Jorden daarligt og forlanger en Pris for den, der ligger langt ud over det, den kan forrente, er det rimeligt at ekspropriere den og betale den fulde Pris for den, men heller ikke mere.

Der er enkelte ærede Medlemmer, der har udtalt, at vort Forslag om Ekspropriation er grundlovsstridigt. Jeg kan ikke forstaa, at man kan fremsætte saadan en Udtalelse. Jeg har jo nok hørt, at man siger, at det maa være Almenvellet, der kræver det, og jeg er selvfølgelig enig med dem heri, det staar i Grundloven; men jeg kan heller ikke se rettere end, at det er mindst lige saa berettiget af Hensyn til Almenvellet at ekspropriere for at skaffe de unge Jord, som det er i mange andre Tilfælde, hvor man er gaet med til Ekspropriation.

At de ærede Medlemmer ikke er enige i, at Almenvellet kræver det, kan ikke være afgørende; for hvis det var saadan, at man kun kunde gaa til Ekspropriation, hvor vi alle sammen var enige, vilde der saa vist aldrig blive foretaget Ekspropriation. Jeg tror ikke, der nogen Sinde er foretaget Ekspropriation til Jernbaneanlæg, uden at der har været mange, der har været mod et saadant Anlæg; og jeg føler mig ogsaa overbevist om, at f. Eks. den Gang, Venstre foreslog Ekspropriation i Anledning af Bygningen af Museet, var der mange, der fandt det ganske uformødent og ikke stemmende med Almenvellets Krav.

Derfor føler jeg mig overbevist om, at hvis denne Bestemmelse skal forstaas paa